

La Riera

Perafita

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 950 metres per pista forestal de la carretera BP-4653, punt quilomètric 10'150.

Coordenades:

Latitud: 42.03319
Longitud: 2.10566
UTM Est (X): 425971
UTM Nord (Y): 4653848

Classificació

Número de fitxa 08160 - 8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Perafita. 1991.
Número inventari Sí, IPA. 23.317
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 000700DG25D007
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 10/06/2008 - 02:00

Descripció

La Riera està situada en un punt lleugerament elevat al sud del nucli urbà de Perafita i al sud-est del pedró de Sant Agustí, prop de la unió del rec de la Tria amb el rec de Santa Margarida.

Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per dos volums adossats de planta baixa, primer pis i golfes. Els dos estan bastits amb murs de maçoneria de pedra amb restes d'arrebossat, i amb carreus treballats delimitant les cantonades. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada al sud-est, mostra els dos volums diferenciats, l'original a l'esquerra i l'ampliat a la dreta. En el volum primitiu s'observa, a nivell de planta baixa, un portal emmarcat amb pedra bisellada amb llinda monolítica d'arc rebaixat on hi ha inscrita la data de 1807 amb una creu intercalada, a més de dues espitlleres emmarcades amb monòlits de pedra treballada i dues finestres emmarcades amb pedra treballada, una de les quals es situa en un nivell intermig al donar llum a l'escala interior. Al primer pis hi ha un balcó central amb llinda de pedra bisellada i tres finestres, dues de les quals emmarcades amb monòlits de pedra treballada. A nivell de golfes hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat. A la dreta s'observa el volum ampliat, amb els emmarcaments de les obertures preparats per a ser arrebossats a través d'un rebaixa que separa la part que ha d'anar vista de la pedra de la que ha de ser tapada per l'arrebossat. A nivell de planta baixa hi ha una porta emmarcada amb pedra treballada i dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, al primer pis tres finestres emmarcades amb pedra treballada i a les golfes, tres finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada.

La façana nord-est està dominada pel volum ampliat, que conté a nivell de planta baixa una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, de diferents dimensions, i a les golfes una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada i un balcó reformat, amb l'arrebossat de l'emmarcament imitant carreus.

La façana nord-oest torna a mostrar els dos volums diferenciats. A l'esquerra s'observa el volum ampliat que conté una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a la planta baixa, dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada i una emmarcada amb pedra treballada al primer pis i dues finestres a les golfes emmarcades amb monòlits de pedra treballada. En el volum primitiu s'observa a nivell de planta baixa dues espitlleres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, i dues obertures emmarcades amb maó i llinda de fusta. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb pedra treballada, una de les quals amb llinda de fusta, i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada. A les golfes hi ha dues finestres emmarcades amb pedra treballada.

La façana sud-oest es troba dominada completament pel volum original, que té adossada perpendicularment una estructura de maçoneria de pedra a la meitat dreta. En la resta s'observa una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a la planta baixa, dues finestres també emmarcades amb monòlits de pedra treballada al primer pis, i dues finestres a les golfes, una emmarcada amb monòlits de pedra treballada i l'altra simplement amb pedra treballada.

Al voltant de la masia es conserven diverses estructures d'usos agropecuaris bastides amb murs de maçoneria de pedra entre les que destaquen un cobert amb les cantonades i les obertures emmarcades amb maó i la pallissa de dos nivells, amb un accés lateral d'arc de mig punt emmarcat amb lloses a plec de llibre.

Història

La Riera es troba documentada l'any 1311, era posseïda pel monestir de Lluçà època baix medieval, i tenia adscrit el mas Trullàs, venut a principis del segle XIV a Berenguer del Prat de Sant Martí d'Albars. En un capbreu de béns del monestir de Lluçà de l'any 1434 apareix el mas la Riera dins la batllia de Perafita i es trona a trobar documentada en el fogatge de 1553 dins la parròquia de Perafita. El cognom Riera va

desaparèixer l'any 1590 quan Franina Riera ven el mas a Valentí Noguera de Perafita. A finals del segle XVII passa a ser masoveria de Rocafiguera de Sora.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

PLADEVALL, Antoni (1997). Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana. Impremta Sellarès (Torelló).

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Perafita. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya. 1982.

